

Strategia privind politica macroprudențială

Cauzele elaborării

Legea nr. 209/2018 cu privire la Comitetul Național de Stabilitate Financiară

Art.8 Atribuțiile Comitetului extins

e) să aprobe strategia privind politica macroprudențială fără a aduce atingere prerogativelor și competențelor Băncii Naționale a Moldovei;

Recomandarea Comitetului European pentru Risc Sistemic (CERS/2013/1) privind obiectivele intermediare și instrumentele politicii macroprudențiale

(8) În plus, autoritățile macroprudențiale ar trebui să elaboreze o strategie de ansamblu privind aplicarea instrumentelor macroprudențiale pentru a favoriza în cazul politicii monetare procesul decizional, comunicarea și regimul răspunderii.

Recomandarea C – Strategia politicii

Se recomandă autorităților macroprudențiale:

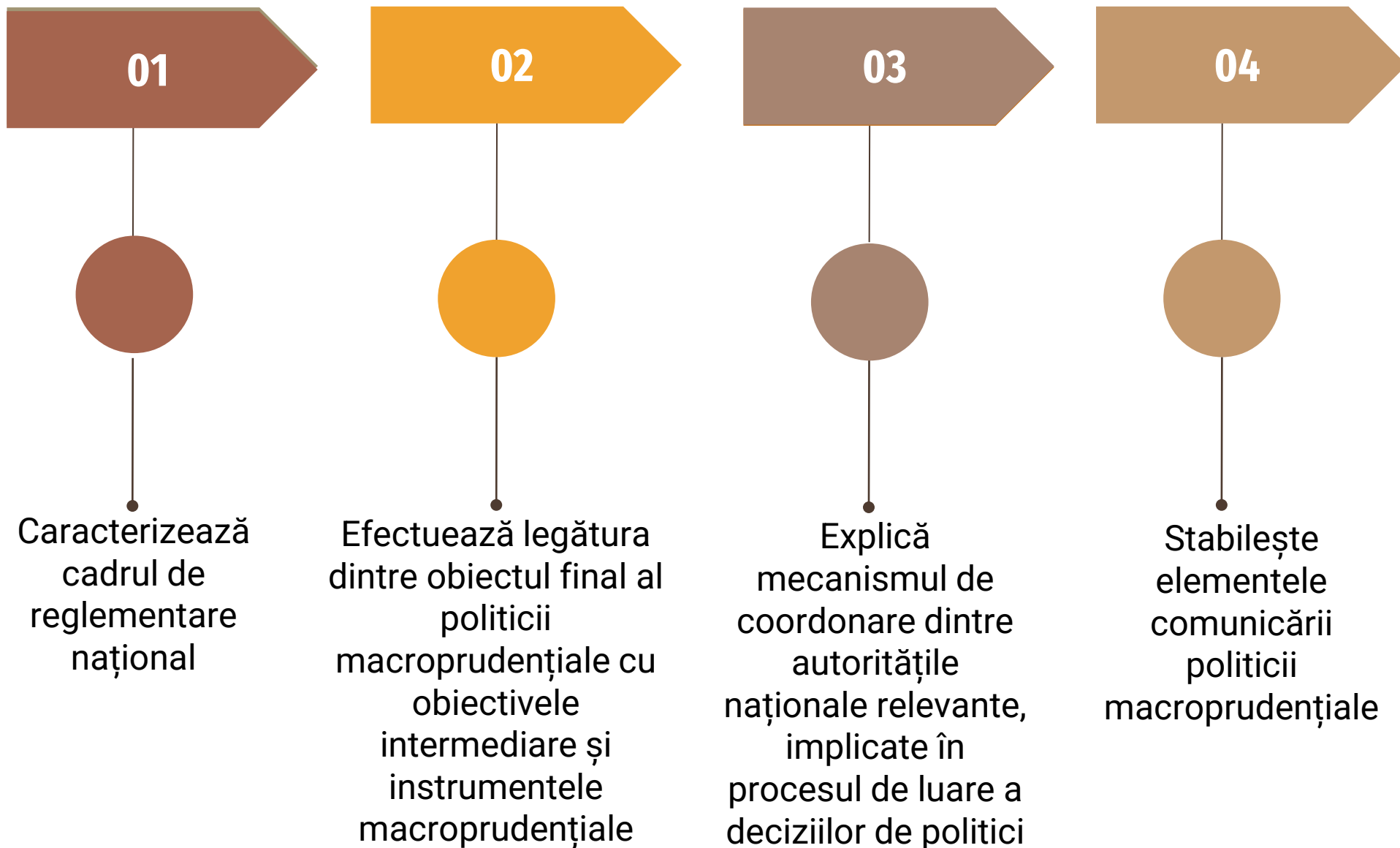
1. să definească o strategie a politicii care:

să facă legătura dintre obiectivul final al politicii macroprudențiale cu obiectivele intermediare și instrumentele macroprudențiale aflate în sfera controlului direct sau a competențelor de recomandare ale acestora

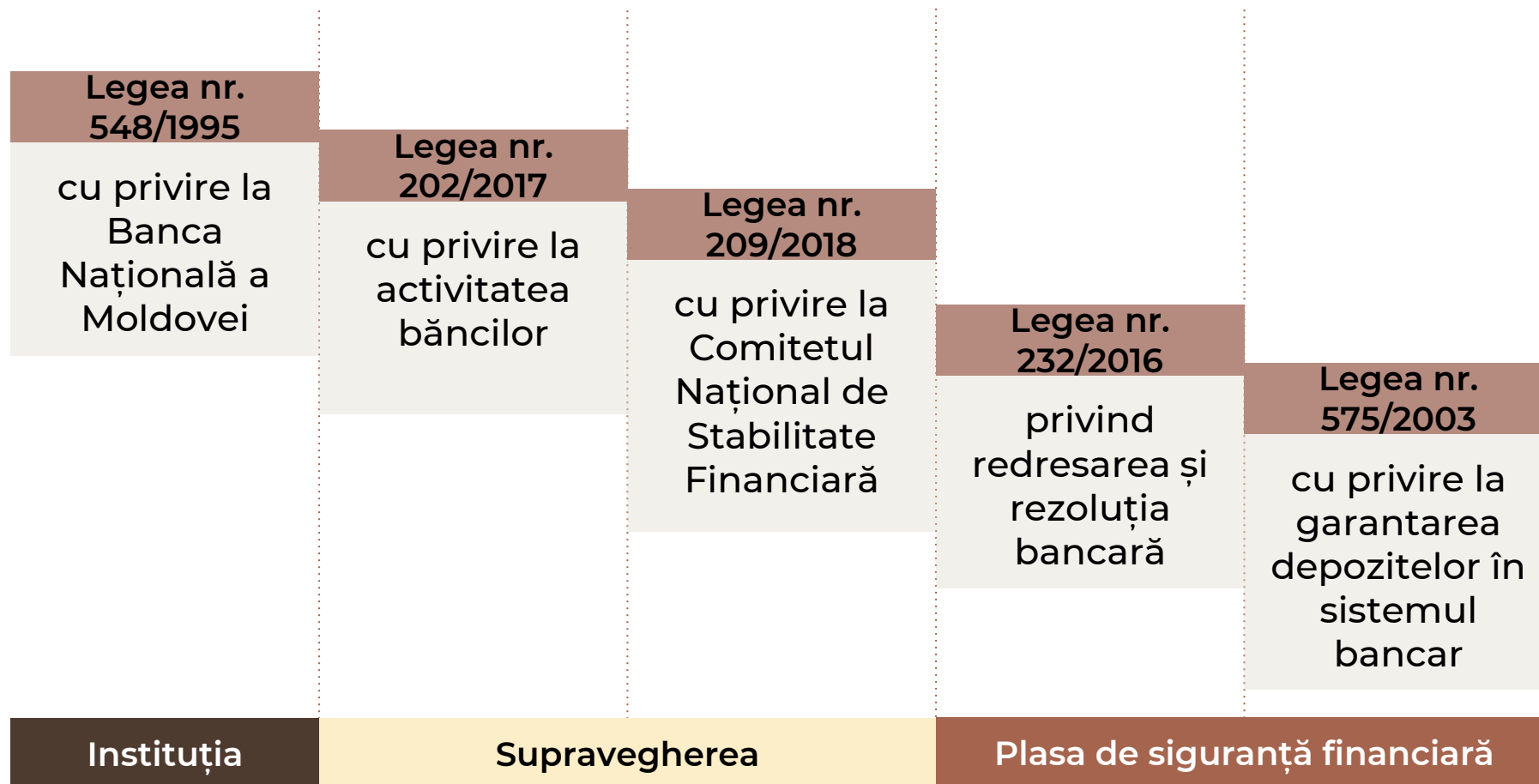
să instituie un cadru solid pentru aplicarea instrumentelor aflate în sfera controlului direct sau competențelor de recomandare ale acestora în vederea atingerii obiectivelor intermediare și finale ale politicii macroprudențiale

promovează transparența și regimul răspunderii pentru politica macroprudențială

Obiectivele strategiei privind politica macroprudențială

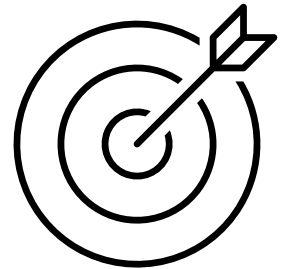
Cadrul legal și instituțional

Obiectivul final al politicii macroprudențiale

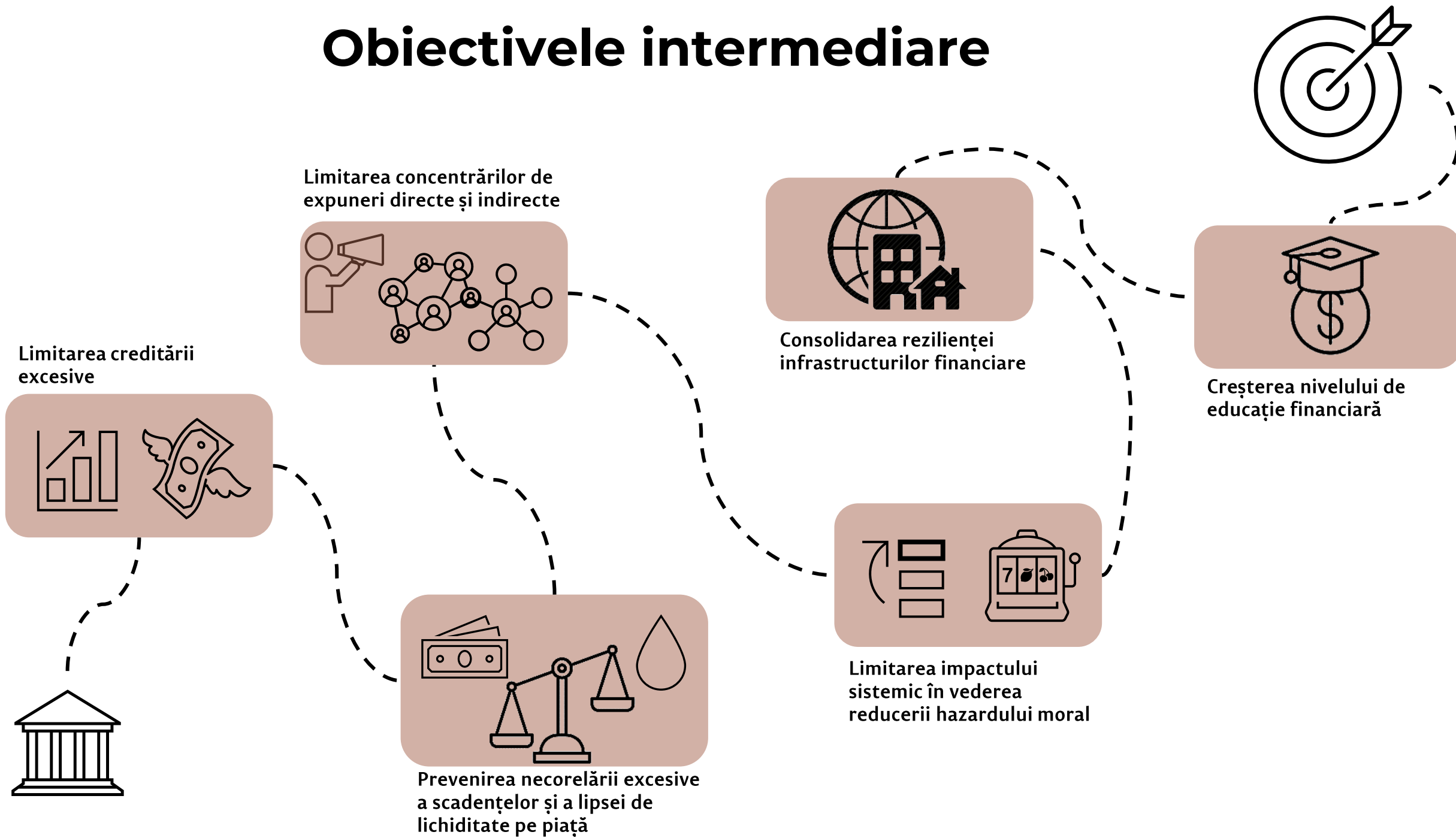

(art.6 alin.(2) Legea 209/2018)

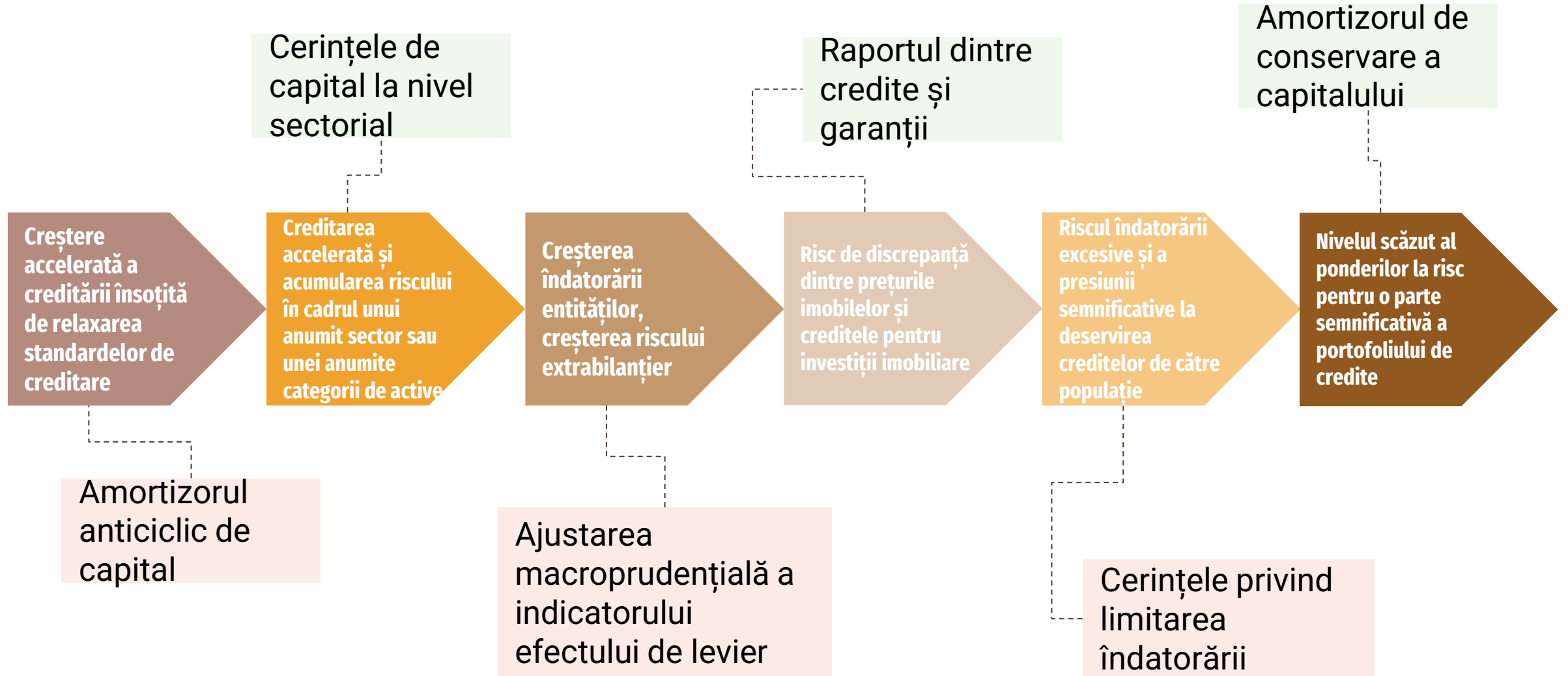

De a contribui la salvagardarea stabilității sistemului financiar în ansamblu, inclusiv prin consolidarea rezilienței sistemului financiar și limitarea efectului de contagiune, precum și prin diminuarea acumulării de riscuri sistemice, asigurând pe această cale o contribuție sustenabilă a sectorului financiar la creșterea economică

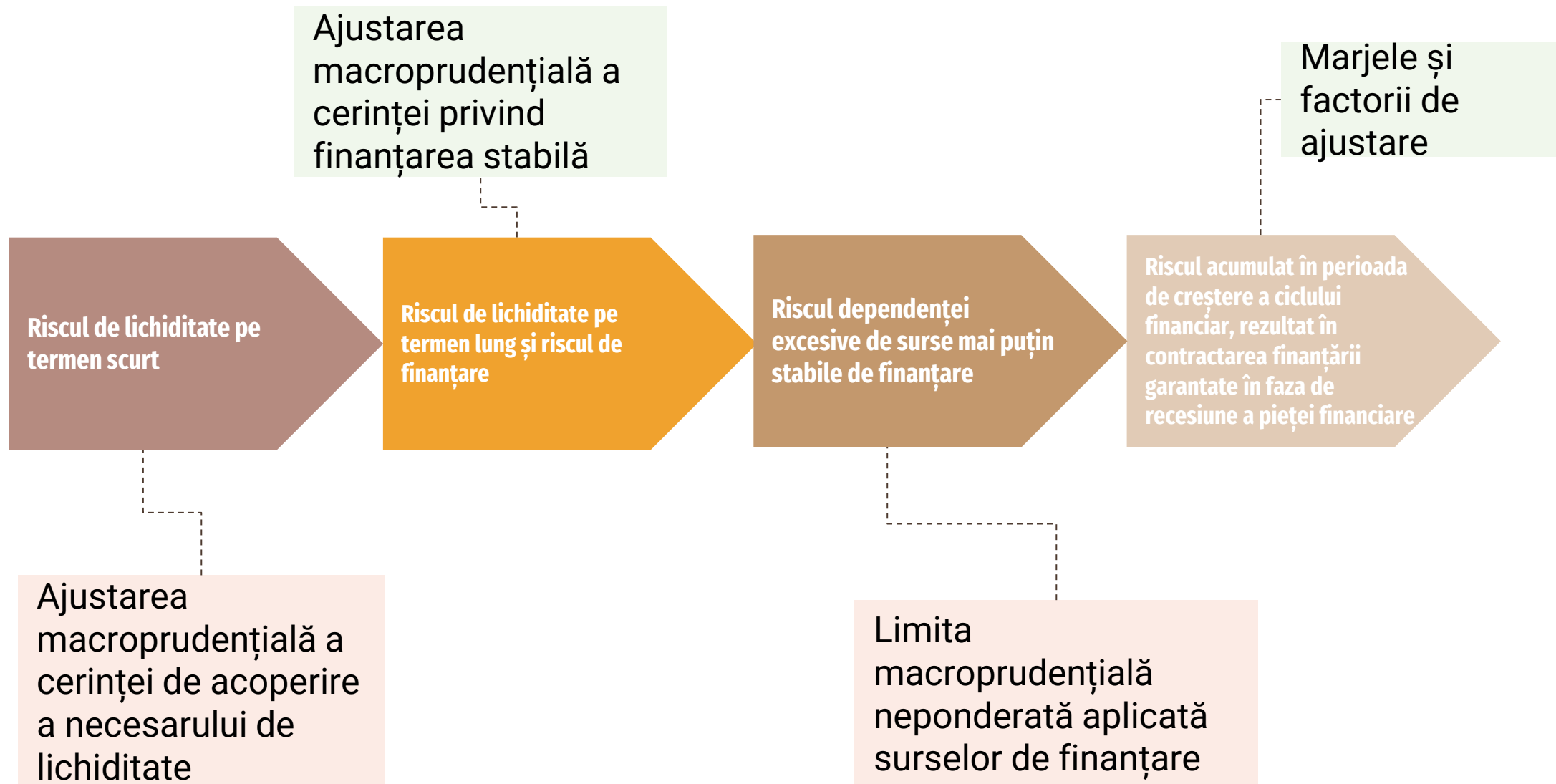
Obiectivele intermediare

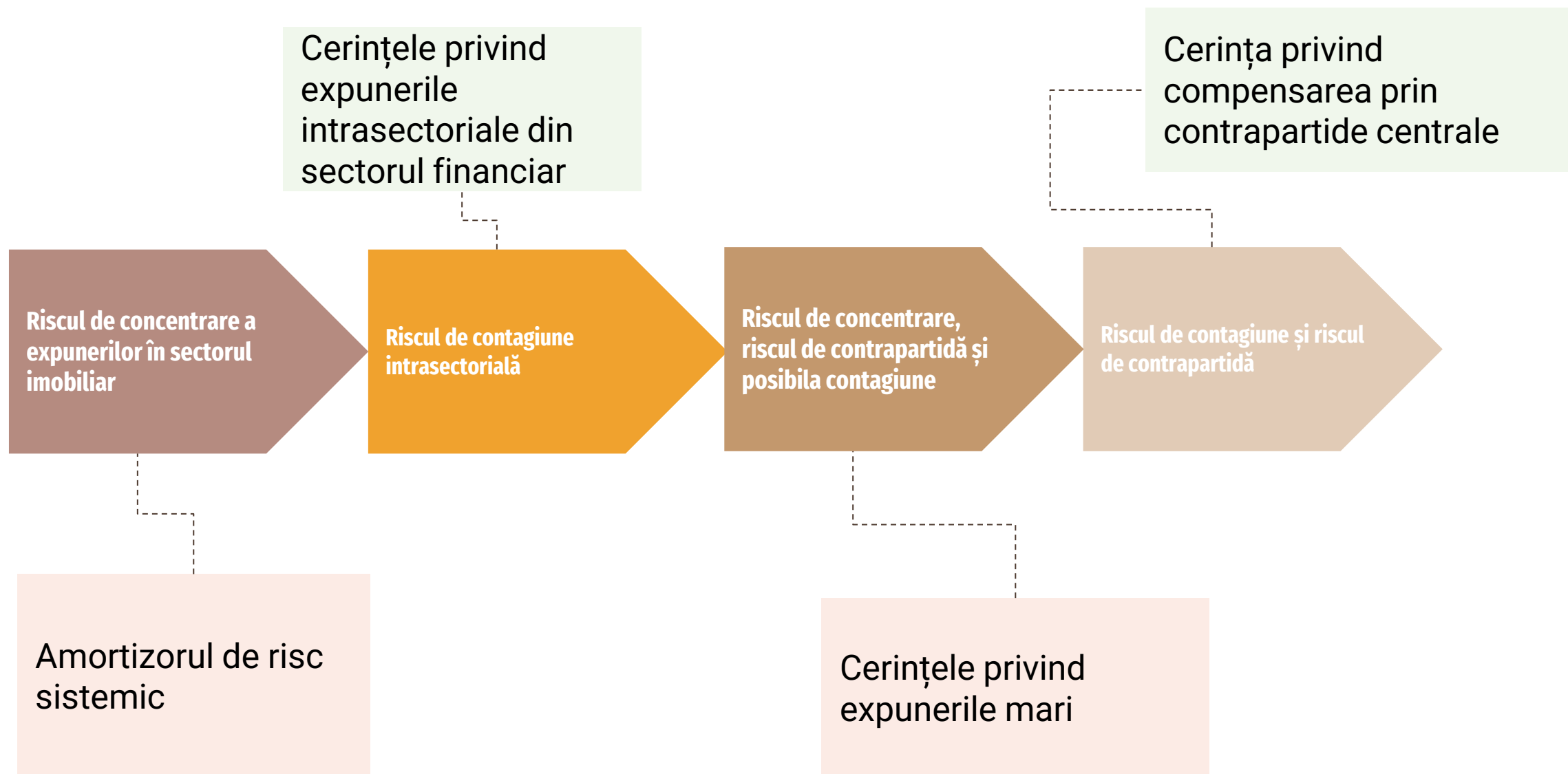
Reducerea și prevenirea creșterii excesive a creditelor și a efectului de levier

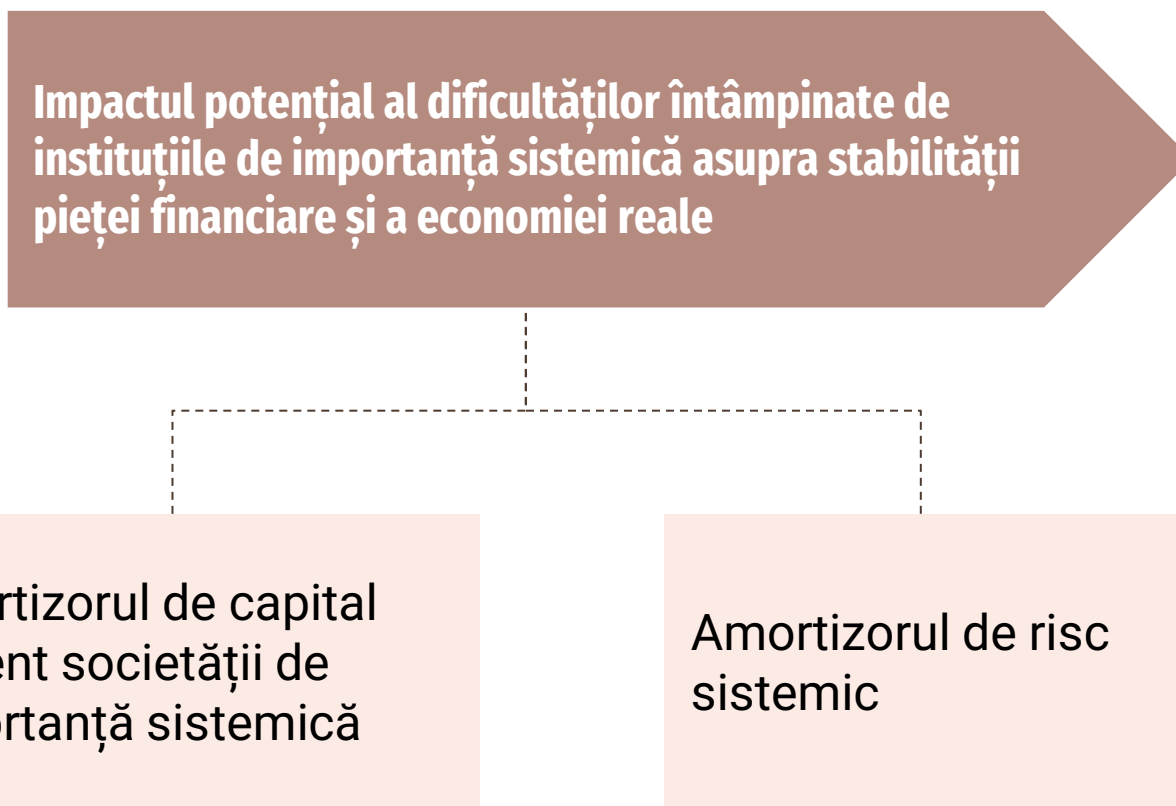
Reducerea și prevenirea necorelării excesive a scadențelor și a lipsei de lichiditate pe piață

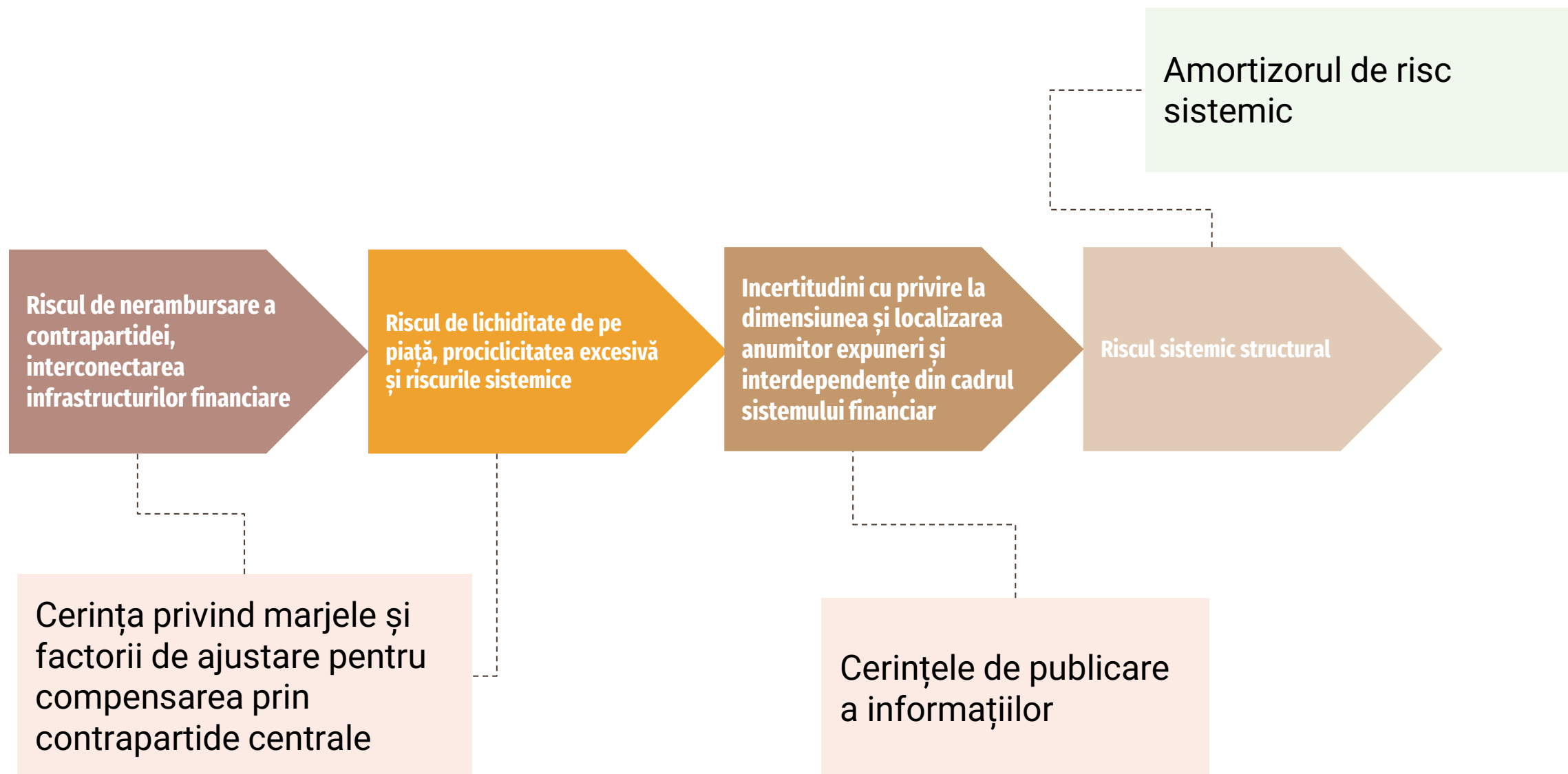
Limitarea concentrărilor de expuneri directe și indirecte

Limitarea impactului sistemic al stimulentei nealiniate în vederea reducerii hazardului moral

Consolidarea rezilienței infrastructurilor financiare

Creșterea nivelului de educație financiară

```
graph LR; A[Incertitudini cu privire la starea financiară a entităților din sistemul financiar] -.- B[Cerințele de publicare a informațiilor];
```

Incertitudini cu privire la
starea financiară a
entităților din sistemul
financiar

Cerințele de publicare a
informațiilor

Criterii, considerate la luarea deciziei de aplicare a instrumentului macroprudențial

Instrument 1

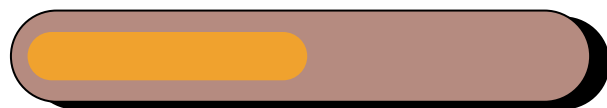
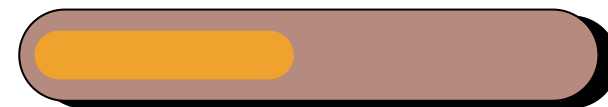
Instrument 2

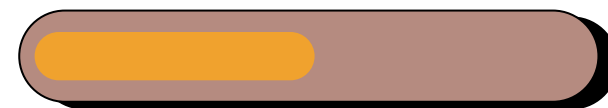
Eficacitatea

Eficiența

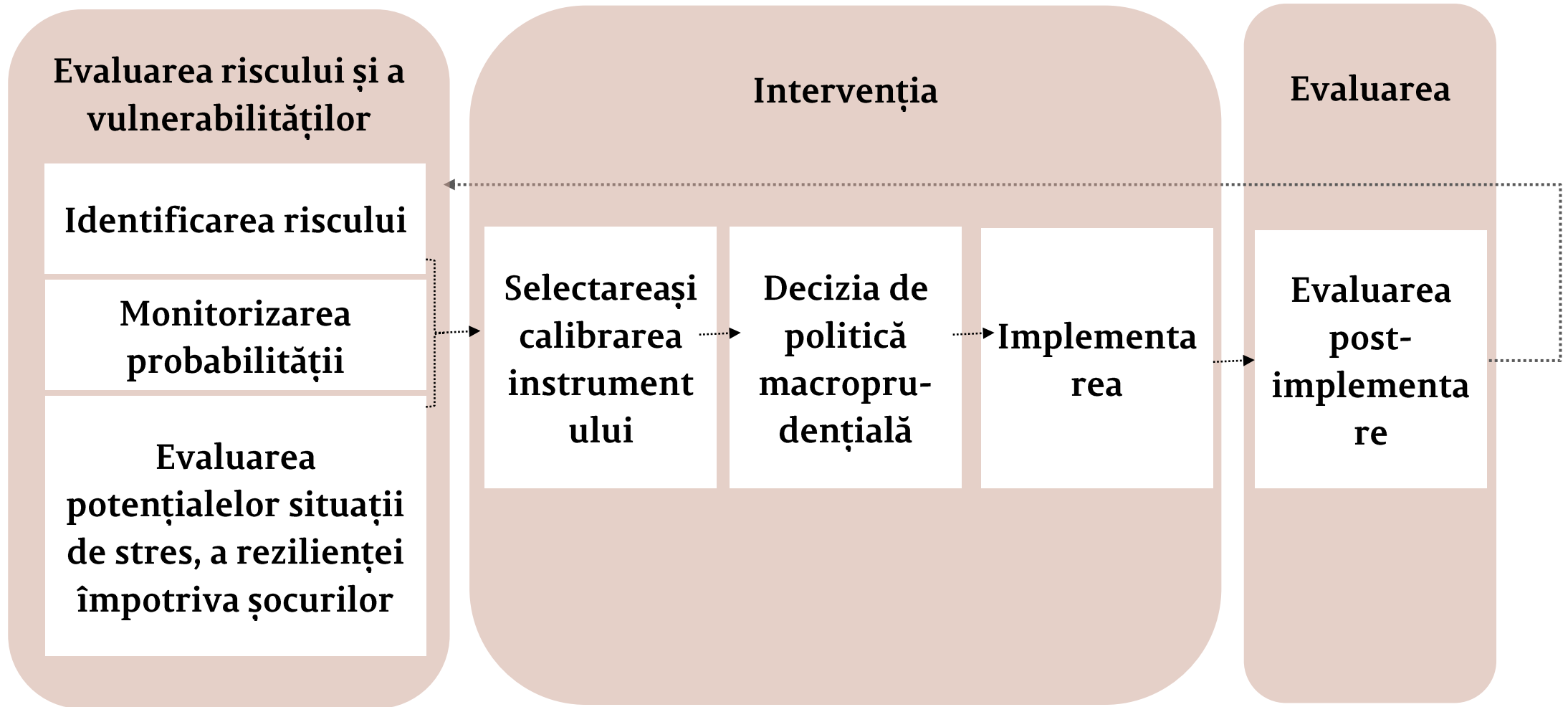

Proportionalitatea

Luarea unei decizii de aplicare a unui instrument macroprudențial nu trebuie să fie efectuată în mod automat în baza unor reguli prestabilite, ci trebuie să aibă și o componentă discreționară, considerând și factorii calitativi

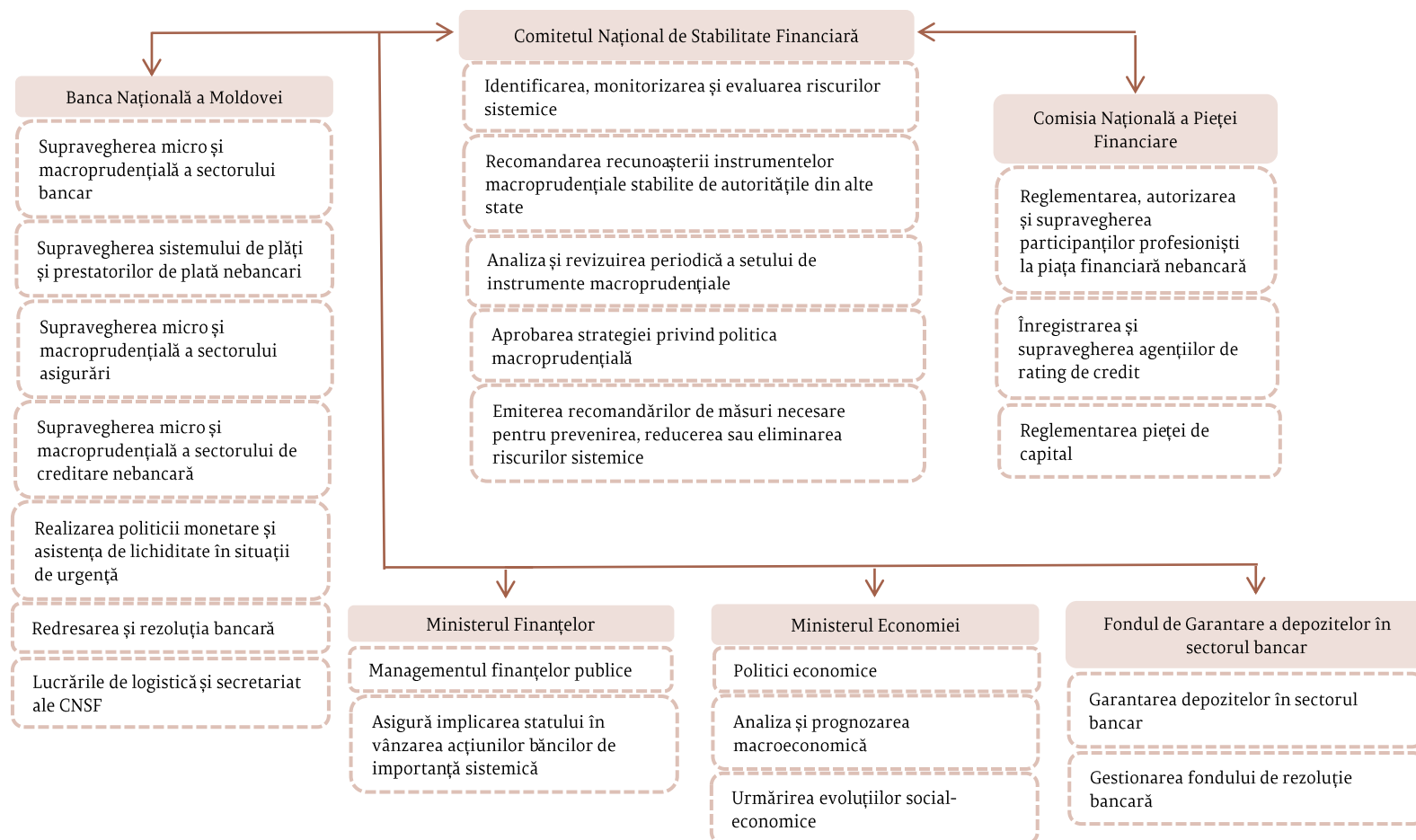
Etapele ciclului de reglementare macroprudențială

Independența politicii macroprudențiale și cooperarea interinstituțională

Politica macroprudențială este realizată de autoritățile competente în limitele sectoarelor supravegheate.

În același timp, la nivel național există autoritatea națională macroprudențială desemnată, responsabilă de coordonarea realizării politicii macroprudențiale - Comitetul Național de Stabilitate Financiară.

Interacțiunea cu alte politici

Politica monetară

- Nivelul jos al ratelor de politică monetară poate duce la creditarea excesivă și creșterea îndatorării, concomitent cu o supraevaluare a activelor (inclusiv imobiliare) ceea ce, prin urmare, prezintă riscuri în adresa stabilității financiare.
- În economiile mici deschise, nivelul ridicat al ratelor de dobândă (necesare pentru contracararea șocurilor inflaționiste), pot contribui la riscuri financiare excesive rezultate din atragerea unor fluxuri de capital, care ar putea fi retrase odată cu relaxarea politicii monetare, ceea ce pune în pericol stabilitatea financiară internă

Obiectivele se completează reciproc:

Inflația scăzută și stabilă - o precondiție a stabilității financiare.

Într-un sistem financiar instabil nu poate fi asigurată stabilitatea prețurilor.

Un sistem financiar stabil și servicii financiare accesibile contribuie la eficiența canalului de transmisie al politicii monetare.

Politica macroprudențială

Instrumentele politicii macroprudențiale pot fi orientate nemijlocit pentru contracararea efectelor secundare ale politicii monetare, înăsprind sau relaxând condițiile financiare pe segmente specifice

Interacțiunea cu alte politici

Politica de supraveghere microprudențială

Se concentrează pe soliditatea entităților financiare la nivel individual

- În perioada de criză, preocuparea microprudențială de creștere a rezervelor de capital la nivel individual pentru a le proteja împotriva pierderilor potențiale de credit poate afecta negativ creditarea economiei și amplifica efectele crizei

Obiectivele se completează reciproc:

Riscurile sistemice rezultate din creditarea excesivă și/sau necorelarea scadenței surselor de finanțare cu activele sunt asociate cu acumularea riscului de credit și/sau de lichiditate în entitățile individuale

Politica macroprudențială

Se concentrează pe stabilitatea sistemului financiar în ansamblu

- În perioada de creștere, politica macroprudențială prescrie o acumulare de rezerve de capital, chiar dacă instituțiile pot părea suficient de capitalizate din perspectivă microprudențială

Interacțiunea cu alte politici

Regimul de redresare și rezoluție

Autoritatea de rezoluție deține planuri de rezoluție pentru situațiile în care măsurile de redresare nu sunt suficiente. Planurile respective permit să fie selectat relativ rapid și organizat cele mai potrivite decizii pentru cazul particular, limitând, în acest mod impactul asupra stabilității financiare

Obiectivele se completează reciproc:

Măsurile macroprudențiale sunt completate cu măsurile de redresare, care vor fi aplicate băncilor în cazul unor probleme de solvabilitate, în acest sens limitând contagiunea și riscurile de reputație, în cazul unei crize financiare.

Politica macroprudențială

Ambele urmăresc să consolideze încrederea în sistemul financiar asigurând stabilitatea sistemului financiar

Componentele de bază ale comunicării în domeniul politicii macroprudențiale

